

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szerebie (szer. szp. 22 mm) 30 gr. W tekście 1 mm w 3 szerebie (szer. szp. 69 mm) 30 gr. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo gratis druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok IV.

Nr. 150.

Kraków, środa 1 lipca 1942 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rekopiesy będą wręczone autorom jedynie wówczas, gdy dołączymy żetony pocztowe na opisanie przesyłki zaadresowanej. Przemiarata miesięczna 4,50 zł, z odnośnikiem do domu 5 zł. Na prowincji dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 656.

Twierdza Marsa Matruk zdobyta szturmem.

Z Głównej Kwatery Führera, 30 czerwca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 29 czerwca br.:

W północnej Afryce dziś w godzinach przedpołudniowych zdobyto szturmem, mimo zaciętego oporu alianckiego, twierdzę Marsa Matruk, wzmocnioną głęboko uszeregowanymi obiektami fortyfikacyjnymi i licznymi polami minowymi. — Przeszło 6000 Anglików wzięto do niewoli, zestrzelono 36 czołgów i zniszczono liczne baterie. Obfity materiał wojenny wpadł w ręce wojsk niemieckich i włoskich. W czasie ataku na Marsa Matruk wyróżniła się szczególnie niemiecka 90-ta lekka dywizja.

Jak zajęto Marsa Matruk

Co oznacza strata tej twierdzy dla Anglików.

Berlin, 30 czerwca. W związku z ostatnim sukcesem wojsk niemiecko-włoskich, odniesionym pod Marsa Matruk, dowiaduje się DNB z nierozważnych kół wojskowych następujących szczegółów:

Szturm na twierdzę poprzedziły liczne gwałtowne walki, w których Anglikom zadano dotkliwe straty. Po odrzuceniu śmiałym atakiem brytyjskich straży tylnych, niemiecko-włoska armia pancerna przełamała główne stanowiska alianców w rejonie na południowy wschód od Marsa Matruk, docierając aż do wielkiego traktu nadbrzeżnego. W toku tych twardej potyczek oddziały brytyjskie ponosiły bardzo dotkliwe straty w ludziach, broni pancernej i działach.

Broniącego się zaciętko przeciwnika rozszereżono na kilka mniejszych grup, które bądź to okrążono i rozbito na południowy wschód od Marsa Matruk, bądź też odzuciono w kierunku na tę twierdzę. W wyniku ataków niemieckiej 90-ej lekkiej dywizji i pewnego włoskiego korpusu piechoty, pierścień dookoła Marsa Matruk został zamknięty i stopniowo coraz bardziej wężony. W nocy na 28 czerwca aliancy dokonali kilku rozpaczliwych wysiłków z oblężonej twierdzy, przyczem Anglicy ponieśli bardzo krwawych strat stratli przeszło 1000 jeńców i liczny materiał wojenny.

We wczesnych godzinach rannych dnia 29 czerwca twierdzę zdobyto szturmem.

Zajęcie Marsa Matruk stanowi dla mocarstw osi szczególnie wielki sukces, gdyż miasto to przy pomocy licznych fortyfikacji, obszernej pól minowych i silnie umocnionych stanowisk artylerji, przez Anglików rozbudowane zostało do rozmiarów bardzo silnej twierdzy. Równina nadbrzeżna oraz łagodnie opadający na południe od miasta północny stok pustyni, tworzącej płaskowyż, stwarzają idealne wprost warunki do zakładania licznych umocnień, które dawniejsze już fortyfikacje rozszerzone zostały tak, iż całość przedstawiała się jako daleko w głąb ukształtowany silny system obrony.

Wielkie znaczenie Marsa Matruk wynika — pomijając dogodny jego położenie nad obszernym, naturalnym portem — również stąd, iż znajduje się tutaj pierwsza wielka stacja kolei nadbrzeżnej do Aleksandrii, przyczem miasto to równocześnie stanowi punkt wyjściowy dla wielkiego szlaku pustynnego do oazy Siwa, jak również krzyżują się tutaj dalsze drogi karawanowe, prowadzące na południowy wschód. Istniejące tam lotnisko i zakłady wodociągowe z jednej strony ten dobitnie podkreślają wagę tego punktu, a z drugiej strony ilustrują, jak dla Anglików stanowi oddanie Marsa Matruk.

Alijanci utradili temsamem najważniejszy port aprowizacyjny pomiędzy Sella i Aleksandrią.

Podczas gdy Marsa Matruk okrążono i rozbito większe poszczególne oddziały alianców, wojska brytyjskie, cofające się na wschód, zostały zmuszone do dalszego odwrotu przez nacierające niemieckie oddziały pancerne.

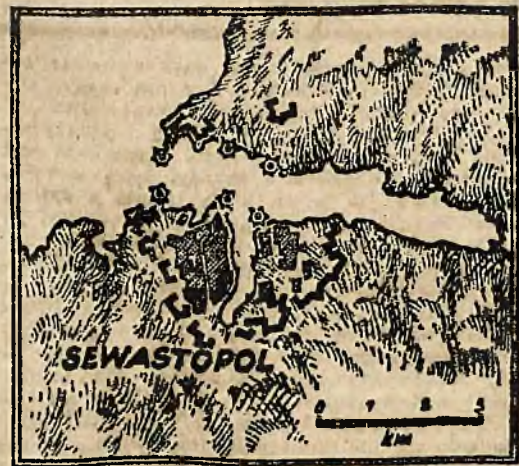
Upadek Marsa Matruk przygotowany został w ciągu ostatniej nocy — po zbombardowaniu w dniu poprzednim przez lotnictwo dowódcy brytyjskiego, linii kolejowych

i lotnisk — niespodziewanym uderzeniem niemieckich samolotów bojowych i nurkowców. Przez 22 minuty bez przerwy bombami rozpryskowanymi najcięższego kalibru dosiężono śmierć i zniszczenie w obrędnym mieście, rejonie się od wojska i zapasowego materiału wojennym, jak również w licznych zakładach aprawczych na obszarze portu. W środkowym oraz w stanowiskach znajdujących się u skraju miasta,

Dalsze sukcesy ofensywne w rejonie twierdzy Sewastopol.

Niemiecka łódź podwodna zatopiła parowiec towarowy i okręt-cysternę koło Haify.

(tp) Z głównej kwatery Führera, 30 czerwca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje dnia 29 czerwca: W rejonie fortyfikacyjnym Sewastopola wojska niemieckie i rumuńskie, wspierane znacznymi siłami lotnictwa bojowego w śmiałym ataku sforsowały przebiegając przez głęboko wyżłobioną dolinę rzeki Czernaja i wtargnęły do silnie rozbudowanych po-

Mapka sytuacyjna twierdzy Sewastopol.

zycy na wzgórzu Saprun, panującym nad okolicą. W ciągu dotychczasowych walk o tę twierdzę w tym okresie czasu od 7—28 czerwca wzięto do niewoli 15.667 jeńców, oraz zdobyto lub zniszczono 221 dział, 692 granatniki, zajęto 2579 bunkrów oraz wykopano 128.644 miny.

Na wschód od Dańca w czasie odpierania kilku lokalnych wypadów czołgów, zestrzelono 15 bolszewickich wozów pancernych. W toku nocnych ataków powietrznych na ważne dworce kolejowe ze względu na dowóz posiłków dla bolszewików, w rejonie górnego Donu, zniszczono bombami 14 pociągów transportowych.

Na środkowym odcinku frontu w czasie zwycięskich wypadów niemieckich oddziałów szturmowych, bolszewicy stracili 332 jeńców i 989 zabitych. Zniszczono jedną baterię artylerji przeciwlotniczej oraz 216 bunkrów i schronów polowych.

Jak podano do wiadomości w drodze nadzwyczajnego komunikatu, drugiej sowieckiej armji uderzeniowej oraz częściom 52

powstały skutkiem niesłychanie gwałtownych eksplozji rozległe pożary, które jeszcze dzisiaj przedpołudniem całe miasto otulały gęstym dymem. O zmierzchu wieczornym w dniu 29 czerwca dalsze gwałtowne ataki niemieckich samolotów bojowych wyznaczone były na linie dowozowe uchodzących na wschód oddziałów brytyjskich.

W El Alamein, miejscowości położonej w pobliżu wybrzeża nad zatoką Arabską, jak również w rejonie na wschód stąd, skutecznie zbombardowano grupowania pojazdów mechanicznych, stanowiska artylerji przeciwlotniczej, oraz umocniony system rowów strzałkowych. W miejscowości tej Anglicy posiadali bardzo obszerne składki z amunicją i materiałem pedajm, a wśród których szereg wycofał w powietrze. Ciągłymi się na dalekiej przestrzeni pożary objęły wielką ilość pojazdów. Dalsze celne potyczki rozbiły stanowiska artylerji przeciwlotniczej, której działka zmuszono do milczenia.

Londyn potwierdza stratę Marsa Matruk.

Sztokholm, 30 czerwca. Angielska służba informacyjna podała w poniedziałek popołudniu do wiadomości fakt zajęcia Marsa Matruk przez wojska gen. Rommle.

159 armji sowieckiej udało się w lutym br. po przekroczeniu przez zamrzniętą rzekę Wołchow, na północ od jeziora Iłmeń, dokonać głębokiego wciśnięcia w niemiecki front obronny.

Pod dowództwem generała kawalerji Lindemanna, oddziały armji lądowej i SS z udziałem formacji ochotniczych hiszpańskiej, holenderskiej i flamandzkiej, wybitnie wspierane przez flotę powietrzną generała pułkownika Kellera, po kilkumiesięcznych, zaciętych walkach w bardzo ciężkich warunkach atmosferycznych i terenowych odcięły najpierw wymienione armje sowieckie od ich połączeń tylnych, następnie ścisnęły je na coraz mniejszym terenie, a dziś ostatecznie zniszczyły.

W ten sposób została rozbita, zakrojona na wielką skalę bolszewicka ofensywa przełamująca, skierowana przez rzekę Wołchow z zamiarem odciążenia Leningradu. Zamle-

Wysokie straty wśród angielskich oficerów marynarki.

Genewa, 30 czerwca. W przebiegu zebrań Ligi marynarki angielskiej, admirał sir Lionel Halsey złożył — według doniesienia „Timesa” — oświadczenie, iż korpus kadetów marynarki obecnie będzie musiał podnieść się ze 100 jednostek na stopie pokojowej do 400 jednostek, a to z tego względu, że niezwykle wysokie straty Anglii w korpusie oficerów marynarki, w związku z zatopieniami okrętów, muszą zostać wyrównane.

Angielski korpus oficerów marynarki ponosił straty nie tylko z powodu zatopiania wielkich statków bojowych, ale także w związku ze zniszczeniem wielu jednostek morskich, pełniących służbę korswajową i przybrzeżną.

Właśnie ona jednak w ciężką klęskę bolszewicką. Główny ciężar tych twardej walk spoczywał na piechocie i pionierach. Bolszewicy, według dotychczasowych obliczeń, stracili: 32.789 jeńców, 899 dział, 171 wozów pancernych, 2884 karabinów maszynowych, granatników i pistoletów maszynowych oraz wiele innego sprzętu wojennego.

Ciężka artylerja armji lądowej wzięła pod skuteczną ogień zakłady przemysłowe na terenie Leningradu oraz okręty kursujące w zatoce kronsztadziej.

W rejonie Murmańska eskadry samolotów bojowych i nurkowych wzniosły bombami pożary obiektów kolejowych i magazynów. Eskortujące myśliwce zestrzelili 12 samolotów sowieckich, nie ponosząc żadnych strat.

W Afryce Północnej pobito ponownie siły brytyjskie w rejonie na południe od Marsa Matruk i zmuszono je do dalszego odwrotu ku wschodowi. Anglicy ponieśli przytem ciężkie straty w czołgach. Silnie ufortyfikowana miejscowość Marsa Matruk została ekrażona, a pościg za wojskami alianckimi trwa w dalszym ciągu. Zespoły lotnictwa niemieckiego i włoskiego dokonały skutocznych ataków na brytyjskie pozycje obronne i bombardowały znajdującą się w odwrocie kolumny alianckie. Eskadry samolotów myśliwskich chroniły rejon białej nad armją pancerną i zestrzelili bez własnych strat 10 samolotów alianckich. Oddziały artylerji przeciwlotniczej, zmontowanej na pokładach niemieckiej marynarki wojennej w toku dowozu posiłków do portów północno-afrykańskich zestrzelili w dniu 27 czerwca 6 brytyjskich bombowców.

Na morzu Śródziemnym pewna niemiecka łódź podwodna zatopiła koło Haify jeden okręt-cysternę i jeden parowiec towarowy, łącznej pojemności 5000 ton.

Na Malecie bombardowane w ciągu ostatniej nocy lotniska Haifaru.

Ubitlej nocy znaczniejsze siły lotnictwa bojowego częściowo z nieznaczną wysokością zrzuciły na południowo-zachodnim wybrzeżu Anglii znaczną liczbę bomb ciężkiego kalibru i tysiące bomb zapalających na obiekty posiadające ważne znaczenie wojenne.

Postępy wojsk japońskich w Chinach centralnych.

Japońskie akcje oczyszczające w prowincjach Szansi i Henan.

Tokio, 30 czerwca. Agencja Domei donosi z pewnej bazy japońskiej w centralnych Chinach, że według sprawozdań bojowych z frontu Kiangsi, kolumny japońskie wyruszyły z Puczau w poniedziałek około południa w kierunku południowym. Oddziały te zdobyły szturmem Lunghutu, położone około 23 km. na południe od Puczau.

Dalsze jednostki japońska dotarła wśród walk do posteradzka w południe do pewnej miejscowości, położonej w pobliżu Liku.

Jednostki japońskie, kontynuując pościch swój trzema członkami w kierunku wschodnim, a mianowicie na obszarze 60 kilometrów pomiędzy Lingszuan w pobliżu południowo-wschodniej granicy prowincji Szansi i Linszi, na północy prowincji Honan przeprowadziły w ciągu dnia i nocy zakrojone na wielką skalę akcje oczyszczające przeciwko 27-mu korpusowi armji czungkińskiej, który wycofał się do okolic gór Taiszan w południowej części prowincji Szansi. Wojska japońskie dokonały gwał-

townych ataków na oddziały czungkińskie, które zgromadziły się w dolinach, poczem błyskawicznie kontynuowały swój pochód.

Ponadto jednostki japońskie zaatakowały oddziały chińskie, wycofujące się w kierunku na wschód do swej bazy Linszi w północnej części prowincji Honan i dokonały nieszczonego ataku na resztki czwartej dywizji, utworzonej w Czungkingu i która w walkach z wojskami japońskimi w prowincji Szansi, Honan i Hopeh poniosła straty.

Wojska japońskie osiągnęły do dnia 28-go czerwca następujące sukcesy: Do niewoli zabrano 1000 żołnierzy, nie licząc 1100 poległych, pozostawionych na placu boju przez przeciwnika. Zdobyto dwa moździerze oraz szereg lekkich i ciężkich karabinów maszynowych. Jak się dowiadują, dowódcy 27-go korpusu armji, 46-tej i 8-mej dywizji czungkińskiej uziłi wraz z garstką swoich ludzi w dolinie odległej o 60 km. na południowy zachód od Hinsien, oraz że odąd wszelki śluch o nich zaginął.

